

عنوان مقاله:

نقش خویش بینی درتاب آوری والدین کودکان عقب مانده ذهنی

محل انتشار:

کنفرانس سراسری دانش و فناوری علوم تربیتی مطالعات اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

هدیه صفری - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان پردیس امام سجاد بیرجند

معصومه شاکری - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد واحد سازی ایران

افسانه سمیعی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان پردیس امام سجاد بیرجند

فاطمه ملایجردی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان پردیس امام سجاد بیرجند

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به دنبال بررسی نقش خوش بینی در تاب آوری والدین کودکان عقب مانده ذهنی بیرجند بوده است پژوهش حاضر از نوع همبستگی است به منظور جمع آوری داده ها نمنه ای شامل 80 نفر از والدین کودکان عقب مانده ذهنی بیرجند به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. ابزاری مورداستفاده جهت دستیابی به اهداف پژوهش عبارت بودند از: پرسشنامه خوش بینی شی یر و کارور 1985 و مقیاس تاب آوی بزرگسالان فرایبورگ وهمکاران 2003 جهت تحلیل داده از روشهای امار توصیفی مانند محاسبه میانگین انحراف معیار و نیز از شاخصهای امار استنباطی ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون استفاد شد. نتایج نشان می دهد بین خوش بینی و تاب آوری رابطه مثبت معنی داری $R=0/34$ و خوش بینی 49 درصد توانایی پیش بینی تابآوری را دارد. تحقیق فوق ضرورت توجه بیشتر مسئولین را در زمینه نگرش خوشبینی و تاب آوری خصوصا والدین کودکان کم توان ذهنی رامی طلبد.

کلمات کلیدی:

خوش بینی؛ تاب آوری؛ والدین عقب مانده ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/467897>

